

Collecció el Trebinell, 8
Les veus de la muntanya

Edicions Sidillà SL

La Bisbal d'Empordà 17100

info@edicionssidilla.cat

www.edicionssidilla.cat

© del text: Marta Masó

© de les il·lustracions: Laia Giménez

© d'aquesta edició: Edicions Sidillà

Disseny: J. Pujadó

Correcció: Xavier Cortadellas

Primera edició: març 2025

Edicions Sidillà és soci protector d'Amics de la Bressola

Editat amb el suport de la Diputació de Girona

ISBN: 978-84-129806-3-9

Dipòsit legal: Gi 302 2025

Tots els drets reservats. Si voleu fotocopiar parcialment aquest llibre, feu-ho legalment contactant amb CEDRO: 932720445 o cedrocat@cedro.org

Marta Masó i Laia Giménez

Les veus de la muntanya

Llegendes catalanes per tornar a la natura

edicions
Sidillà

La Bisbal d'Empordà, 2025

Sumari

5	Un espai màgic
6	La tomba de Pirene
10	El gegant Puigmal
14	La dona d'aigua
18	El cavall Bernat i el diable
22	El gos Nonell
26	Els minairons
30	La flor del sol
34	El Pare Llop
38	Les bruixes del Pedraforca
42	El coll de la Marrana

Un espai màgic

En aquest llibre es recullen les adaptacions d'algunes històries llegendàries del Pirineu català que hem anat coneixent gràcies al meravellós treball de persones que han anat recollint i divulgant, amb dedicació i esforç, aquestes narracions d'arreu del territori català. Potser us preguntareu per quin motiu hem volgut tornar a escriure unes històries que ja han estat escrites anteriorment i que estan prou ben estudiades i recollides en altres llibres i reculls. I és que el motiu parteix d'un lloc ben personal, ben senzill i quotidià: tres parells d'ulls i orelles m'escolten, a les fosques, abrigats sota el cobrellit, mentre els explico la història d'un gegant guardià. I els agraden aquestes històries, sí! Els encanten, però em diuen que no en tenen prou: em demanen —m'exigeixen!— que els faci la veu del gegant, que els digui exactament què va dir i com ho va dir. I és en aquest instant que m'adono que els meus fills no volen conèixer els gegants, sinó que el que volen és sentir-lo: volen experimentar què se sent davant d'un cos tan enorme, què se sent quan retruny la veu d'un gegant dins la vall i dins els seus cossos petits, guardats, ara, dins el llit.

Saber o sentir? Aquesta és una pregunta que m'ha acompanyat durant molt de temps, perquè d'històries en sabem moltes, però... les sentim? Els permetem que s'allotgin dins nostre i que el seu contingut ens commogui? Deixem que la seva saviesa ens travessi?

Les adaptacions que apareixen en aquest recull tenen la voluntat de convidar els lectors i lectores —oïdors i oïdores— a sentir el bosc i la muntanya com una presència viva i sàvia, poblada de personatges mitològics —simbòlics— que, a través de la seva veu genuïna, ens parlin dels grans conflictes humans.

Per tant, lluny de mandats com «no tireu papers a terra» o «no us endugueu roques ni brots» o «no desfeu caus ni retorceu branques», aquests relats ens permeten aprendre a cuidar la natura des de dins, perquè la natura no és quelcom allunyat de nosaltres, sinó tot el contrari: li pertanyem. Amb aquestes narracions podrem anar recordant que la natura és un lloc sagrat, un espai de temple, un territori de pura connexió, de senzillesa i honestat que, ple de recursos i d'abundància, ens permet anar regenerant la nostra humanitat.

Les veus de la muntanya presenta, doncs, l'espai màgic de la muntanya catalana com un regne habitat per tota mena de personatges genuïns i meravellosos que ens conviden a establir un vincle reparador amb la nostra dimensió natural, perquè, des de les seves veus i aventures, puguem sentir també les nostres.

Així, doncs, a cavall de la força del llenguatge simbòlic, us convidem a caminar pels senders originals i plens de bellesa dels boscos i de les muntanyes catalanes, amb reverència per a tota la saviesa que acullen. Desitgem que a través d'aquesta passejada, entre tots, puguem anar desvetllant en infants —i no tan infants— una consciència que ens permeti comprendre que tenir cura de l'entorn és tenir cura de nosaltres mateixos, i que, així, l'acte de cuidar vagi instal·lant-se en la nostra manera de fer i de ser com un fet senzill, espontani i inevitable.

La tomba de Pirene

Localització.- Serralada del Pirineu